

РЕШЕНИЕ

№ 43245

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6450** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД СРЕЩУ НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с която иска да бъде осъден ответника да му изплати обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразни ревизионни актове, подробно описани в исковата молба в общ размер на 217 253,11лв., от които главници 185 040,47лв. и лихви за забава 32 212,65 от 14.02.2024г. - датата на постановяване на Решение №1703 от 14.02.2024г. по адм. д. №7129/2023г. по описа на ВАС, Осмо отделение, съответно относно вредите от твърдяното в исковата молба незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в незаконосъобразно невъзстановяване на недължимо събрани парични средства по предварителното изпълнение на незаконосъобразния РА от 13.08.2024г. - датата на възстановяването, до датата на исковата молба 20.06.2025г.

Претендират се и направените от ищеца разноски.

На 08.08.25г. е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът намира исковата молба за частично недопустима в частта, в която се претендира пълния размер на стойността по фактурите, както и в честта на претендираната лихва за забава в размер на 32 212,65лв., изцяло неоснователна и недоказана по размер. Развива подробни съображения. Претендира присъждане

на юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание ищецът се представлява от адвокат И.. Поддържа исковата молба. На 27.11.2025г. са постъпили писмени бележки.

Ответникът - Националната агенция за приходите се представлява от юрисконсулт Ч., която оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана, моли да се отхвърли.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К. намира исковата молба е неоснователна. По отношение на искането за възнаграждение по жалбата пред ОДОП, според прокурора съдът следва да съобрази и ниския обем на труд за изготвяне на жалбата и факта, че в това производство не се явява адвокатското дружество, още повече то е продължило по съдебен ред. В съдебното производство е заплатен от страна на ответника адвокатски хонорар. Разходът за защита пред ОДОП като задължителна инстанция би могъл да бъде предявяван в съдебното производство, като разход по делото, за да може изцяло да се преценява неговата прекомерност в хода на съдебния спор. Отделно от това, категорично неоснователно се претендира разход за успех. Същият има характер на комисион, с оглед сумата, която е била възстановена и е направен след приключване на спора между страните, включително и след решаване на въпроса за разноските, поради което се касае за разход, който не е в причинно - следствена връзка с осигуряването на защитник в хода на административното и съдебно производство.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, приема следното от фактическа страна:

На 13.03.2019 г. органите по приходите при ТД на НАП С. са издали РА №Р-22221118000657-091-001/13.03.2019г., след извършване на ревизионно производство по реда на ДОПК, с който са установени задължения за корпоративен данък на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕИДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] в общ размер на 706 796,20 лв., ведно с лихви към датата на установяването му и е отказан данъчен кредит в общ размер на 18 944,22 лв. РА е издаден въз основа на РД №Р-22221118000657-092-001/14.01.2019 г.

Недоволно от така издадения ревизионен акт дружеството го оспорило по административен ред пред Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП. Дружеството „СИ ЕЙ ЕС ТРЕИДИНГ“ ООД за целта сключило Договор за представителство и правна защита от 11.02.2019г. с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, приложен по делото. Уговорено е адвокатско възнаграждение за всяка фаза на обжалване на РА. За защита пред директора на ДОДОП е посочено, че размерът на възнаграждението е в размер на 8 149,29 лв. Възнаграждението за обжалване на РА пред АССГ и ВАС е уговорено в размер на 8 149,29 лв. за всеки етап. Уговорено е и възнаграждение за успех в размер на 10%, съобразно отменената част на РА. В същия член е уговорено и че възнаграждение за успех е дължимо и в случаите, когато актът бъде отменен по административен ред от директор на дирекция ОДОП и преписката бъде върната на органа, издал ЗВР, със задължителни указания за извършване на нова ревизия и при новата ревизия бъде издаден РА в полза на Клиента, с който е намален размера на задълженията в сравнение с размера на задълженията, установени с РА. В последния случай, възнаграждението за успех е дължимо в 7-дневен срок от издаване на новия ревизионен акт. Страните са договорили, че сключения договор се прилага и в случай, че с новия РА се определят задължения за дружеството.

1.От адвокатското дружество е подадено възражение срещу РД №Р- 22221118000657-092-001/14.01.2019 г. с вх. №53-00-1076/16.08.2019 г., за което дружеството, в изпълнение на сключения договор, на 11.02.2019 г. е заплатило възнаграждение в размер на 8 149,29 лв. без ДДС, издадена е фактура №5680/11.02.2019 г. на стойност 9 779,15 лв. с включен ДДС (на лист 51 от делото). Приложено след фактурата по делото е извлечение от банковата сметка на Адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ в евро Банка Алианц, от което е видно основанието за плащане –

фактура 5680/11.02.2019г., в „още пояснения“ е записано името на дружеството – ищец и вътрешно банков номер на кореспондентската сметка на платеща. Независимо от възражението е издаден РА №Р-2222118000657-091-001/13.03.2019 г., против който от адвокатското дружество, съгласно сключения договор, е подадена жалба срещу РА пред директора на ДОДОП С., като тази услуга е включена във фактурираното възнаграждение с фактура №5680/11.02.2019 г. претендира се по тази фактура сумата от 9 779,15лв, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД от 14.01.2019г. и на жалба срещу РА от 13.03.2019г. до директор на дирекция ОДОП, ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на 1 831,33лв.

В хода на ревизионното производство са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, представляващи запор върху банковите сметки на дружеството до размер 620 000 лв., наложени с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С180022- 023-0001641/27.04.2018 г. на 10.05.2019 г. по повод Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение до Уникредит Булбанк АД, са изтеглени парични суми от откритите 3 банкови сметки на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] на стойност 422 607,61 лв. Сумата от 421 390,13 лв. е погасила частично задълженията на дружеството за корпоративен данък.

2.С Решение №1529/09.09.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С. РА №Р- 2222118000657-091-001/13.03.2019 г. е изцяло отменен и е разпоредено повторно извършване на ревизия. Междувременно от адвокатското дружество е подадено искане за прихващане и възстановяване с вх. №53-03-2322/21.08.2020 г., по който е налице мълчалив отказ за произнасяне, обжалван и отменен с решение на директор на дирекция ОДОП С.. Издаден е Акт за прихващане и възстановяване /АПВ/ с №П- 22221120206324-004-001/11.01.2021 г., с който е отказано възстановяването на сумата от 421 390,13 лв., тъй като във връзка с повторната ревизия има издаден РА №Р- 2002219006274-091-001/10.12.2020 г., поправен с РАПРА №П-22221120209125-003- 001/16.12.2020 г. В АПВ е посочено, че събраната сума за корпоративен данък е прихваната с установените задължения с двата ревизионни акта. АПВ не е оспорено. Съгласно сключения договор за Защита, е подадено възражение против РД №Р- 2002219006274-092-001/13.10.2020 г., за което на адвокатското дружество е заплатено и е издадена фактура №6702/07.11.2020 г. на стойност 9 779,15 лв., с начислен ДДС. Същата е приложена на лист 128, а на лист 129 е извлечението за дата 24.11.2020г. от банковата сметка в евро на Адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ в банка Алианц. Графа „Кореспондент“ не е попълнена в представеното извлечение, заверено с „вярно с оригинала“ от адв. И., поради което не става ясно коя е и чия е кореспондентската сметка, от която са преведени постъпленията. В графа „Още“ са посочени три IBAN номера на банкови сметки в Гърция, в Б. и в К. и техните съответни референции. Не се установява по безспорен начин от представеното извлечение, че преводът е направен от дружеството ищец, поради което неговото имущество да е намаляло с посочената сума. Претендират се по тази фактура 9 779,15 лв., заплатено възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД от 13.10.2020г. и на жалба срещу РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2024г. до директора на дирекция ОДОП, ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на 1 831,33лв.

С РА №Р-2002219006274-091-001/10.12.2020г. са установени задължения за корпоративен данък в размер на 838 160,93 лв., извършено е прихващане и е определена за внасяне сумата от 394 919,82 лв., от които главница 304 296,66 лв. и лихва 90 623,16 лв. С РАПРА №П-22221120209125-003-001/16.12.2020г. е установен корпоративен данък за донасяне в размер на 272 876, 06 лв.

От адвокатското дружество е подадена жалба срещу РА №Р-2002219006274-091- 001/10.12.2020 г.,

поправен с РАПРА №П-22221120209125-003-001/16.12.2020 г. с вх. №53-03-3416/18.12.2020 г., възнаграждението е част от платеното по фактура №6702/07.11.2020 г.

3.Директор на дирекция ОДОП С. се е произнесъл с Решение №301/23.02.2021 г., с което частично е отменен РА №Р-2002219006274-091- 001/10.12.2020 г., поправен с РАПРА №П-22221120209125-003-001/16.12.2020 г. Отменените данъчни задължения са в размер на 206 773,69 лв., върху която сума в полза на адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“, съгласно договора, следва да бъдат заплатени 24 812,84 лв. без ДДС. Издадена е фактура с №6927/12.03.2021 г., на стойност 36 260,77 лв с ДДС. На 06.04.2021г., съгласно представеното извлечение от разплащателна сметка е платена сума в размер на 18 539,83 евро по сметката на Адвокатското дружество в банка Алианц. Като основание за плащане е посочено INVOICE 6027, но отново липсва попълнен „Кореспондент“, изписани са два IBAN номера от кореспондентски сметки в белгийски банки, не е известен титулярът им. По тази фактура се претендира от ищеца сумата без ДДС в размер на 24 812,84 лв., представляваща заплатено възнаграждение за успех за частична отмяна на РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на 4 646,67лв.

РА №Р-2002219006274-091-001/10.12.2020 г., поправен е РАПРА №П- 22221120209125-003-001/16.12.2020 г. в отменената част е обжалван по съдебен ред пред Административен съд София-град, който с Решение №3616/02.06.2023 г. по административно дело №4992/2021 г., Трето отделение, 60 състав, е уважил жалбата на дружеството и ревизионния акт е отменен.

Решението на АССГ е оспорено пред Върховния административен съд от директор на дирекция ОДОП, като с Решение №1703/14.02.2024 г., постановено по адм. д. №7129/2023 г., на Осмо отделение на ВАС, е оставено в сила Решение №3616/02.06.2023 г. по административно дело №4992/2021 г., Трето отделение, 60 състав на Административен съд-София град и е потвърдена отмяната на РА №Р- 2002219006274-091-001/10.12.2020 г., поправен с РАПРА №П-22221120209125-003- 001/16.12.2020 г.

Сторените съдебно-деловодни разноски в хода на двете съдебни инстанции са били присъдени в полза на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и са в размер на 99 456,63 лв., от които 10 439,94 лв. за производство пред АССГ и 89 016,69 лв. за касационното производство пред ВАС.

4.На 01.03.2024 г. между „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и Адвокатското дружество е подписан констативен протокол, с който е констатирано, че са настъпили условията за дължимост и заплащане в полза на Адвокатското дружество на уговореното възнаграждение за успех в размер на 10% съобразно отменената част на РА. На същата дата е издадена и фактура № 8944/01.03.2024 г. за сумата от 105 384,76 лв., от които данъчна основа 87 820,63 лв. и ДДС в размер на 17 564,13 лв. На лист 194 от делото е представено извлечение от сметката на Адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ в лева в банка Алианц, постъпленията на 10.05.2024г. са 105 304,76 лв., не е попълнен „Кореспондент“, а в основание за плащане е посочена „фактура №8944/01.03.2024г. на Си Ей Ес“. Средствата са преведени от четири банкови сметки в български банки, няма представени доказателства, че са с титуляр „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД. Сумата по тази фактура се претендира с ДДС и възлиза на 105 384,76 лв., представляваща заплатено възнаграждение за успех за цялостната отмяна на РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на 19 735,27лв.

5.Според исковата молба, въпреки отмяната на РА като незаконосъобразен, органите по приходите не са възстановили недължимо събраната сума от 422 607,61 лв., останала по сметка на НАП и използвана за прихващане на задължения, установени с отменените РА

№Р-2002219006274-091-001/10.12.2020г., поправен с РАПРА №П- 22221120209125-003-001/16.12.2020 г. Сключен е нов договор за представителство и правна защита между „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ на 04.06.2024 г., във връзка е недължимо събраните суми във връзка с отмяната на РА №Р-22221118000657-091-001/13.03.2019 г. и РА №Р-2002219006274- 091-001/10.12.2020 г., поправен с РАПРА №П-22221120209125-003-001/16.12.2020 г. В изпълнение на договора, от адвокатското дружество е подадено искане за прихващане и възстановяване /ИПВ/, въз основа на което е възложена проверка, приключила с АПВ №П-22221124132611-134-001/30.07.2024г., с който в полза на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е възстановена сума в размер на 619 258,02 лв. главница и лихви. Уговорено е възнаграждение в размер на 29 403,78 лв. без ДДС, заплатено на 15.08.2024г., за което е издадена фактура №9214/22.07.2024 г. на стойност 35 284,54 лв. На лист 220 е приложено извлечение от банковата сметка на Адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ в лева за получени на 15.08.2024г. постъпления от 42 858,99 лева. Като „Кореспондент“ е изписано „Т., Т. и съдружници адвд“, основания за плащане „плащане по фактура на Си Ей Ес Трейдинг №9214/22.07.2024г.“ В исковата молба сумата се претендира с ДДС - 35 284,54 лв., като обезщетение за заплатеното възнаграждение за защита срещу незаконосъобразното бездействие да се възстановят недължимо събрани парични средства след отмяната на РА от 13.03.2019г., РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от 13.08.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на 4 168,05лв. Според исковата молба, разходите по фактурата са пряко и непосредствено свързани с бездействието на органите по приходите да възстановят недължимо събраните суми и представляват имуществени вреди, претърпени в следствие на това бездействие.

Иска се и законна лихва за забава върху посочените 5 главници, считано от датата на исковата молба - 20.06.2025 г. до датата на ефективното възстановяване на сумите от ответника в полза на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД.

Следователно, ищецът „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД претендира в настоящото съдебно производство, че извършените от него разходи, общо в размер на 217 253,11 лв. по Договор за представителство и правна защита от 11.02.2019г., от които главници в размер на 185 040,46 лв. за административното обжалване на РА пред директора на дирекция ОДОП С., заплатената сума за постигнат успех при отмяна на РА, както и разходите по договор от 04.06.2024г. за изготвяне на искане за прихващане или възстановяване, представляват претърпени от него вреди по смисъла на чл. 1, ал. 1, предл. Първо и предл. Трето от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

От правна страна съдът намира следното:

Искът е допустим. Той е предявен след отмяна на административен акт и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. В частта, в която се претендира обезщетение, поради незаконосъобразното бездействие да се възстановят недължимо събрани парични средства от отменени РА също е допустим. Ищецът е активно легитимиран и твърди, че е претърпял имуществени вреди. Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, вследствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със

закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Наличието на тези предпоставки, установени при разглеждане на иска по същество е абсолютно условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно за присъждане на обезщетение. Деликтната отговорност на държавата не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (арг. чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Разгледана по същество исковата молба е частично основателна.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с оглед фактическите твърдения на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на издаден административен акт или действие на длъжностно лице или орган на ответника; 2. незаконосъобразност на акта или действието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие на длъжностно лице или орган на ответника и настъпилия вредоносен резултат.

1.) По отношение сумата по фактура №5680/11.02.2019г. от **9 779,15лв.**, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД от 14.01.2019г. и на жалба срещу РА от 13.03.2019г. до директор на дирекция ОДОП, ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **1 831,33лв.**

Съгласно ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно - ревизионният акт не може да се обжалва пред съда, ако не е бил обжалван пред директора на Дирекция "ОДОП". В глава осемнадесета на ДОПК "Обжалване на ревизионния акт по административен ред", в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден.

Процесуалният ред за търсене на направените разноски в административното производство остава да бъде под формата на претенция за вреда по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща и разпоредбата на чл. 17, ал. 6 от ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на

държавата за вреди, причинени на граждани. Настоящият съдебен състав споделя установената съдебна практика, че ако има платено адвокатско възнаграждение за оспорване на РА по административен ред, доколкото в това производство разноски не се присъждат, то при отмяна на РА от ответника, платеното адвокатско възнаграждение е пряка и непосредствена последица от отменения РА и следва да се присъди като обезщетение за причинената вреда, след като такава е доказана. Ревизионният доклад е акт с констативна функция, който се съставя в хода на ревизионното производство и въз основа на който се издава Ревизионен акт, а ДОПК в чл.117, ал.5 дава възможност ревизираното лице да направи писмено възражение и да представи към възражението доказателства в 14-дневен срок от връчването на ревизионния доклад, с оглед да се защити срещу констатациите, съдържащи се в него. Посочената по-горе сума се явява пряка и непосредствена вреда от незаконосъобразно извършената ревизия, завършила с окончателно отменения от съда РА. Налице е специална уредба за присъждане единствено на разноските при съдебното оспорване на ревизионния акт в чл.161 ДОПК. Съобразно предвиденото в чл.19, ал.3 вр. с ал.1 от ЗНАП, както и чл.17, ал.6 от ДОПК при липса на друг процесуален ред за обезвреда на страната за направените разноски в производството по подаване на възражение срещу ревизионния доклад, остава единствено възможността да се претендира обезщетяване по реда на чл.1 от ЗОДОВ. Макар да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, адвокатската защита в случая се явява нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, предвид високия материален интерес на ревизираното лице, предвид размера на установените данъчни задължения.

Представено е доказателство за плащането на тази сума на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ по делото, с посочено името на платеща „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД (на лист 52), а именно дружеството - ищец, което претендира вреди, поради което увреждането е налице. Дължимо е и акцесорното задължение за законна лихва върху главницата от 14.02.2024г. – датата на окончателното решение на ВАС по адм. д. № 7129/2023г. Осмо отделение, с което е отменен изцяло втория РА до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **1 831,33лв.**, както се дължи присъждане и на лихва за забава върху тези суми, считано от датата на исковата молба 20.06.2025г. до окончателното им заплащане от ответника Националната агенция по приходите.

2.) По издадената фактура №6702/07.11.2020 г. на стойност **9 779,15 лв.**, с начислен ДДС, извлечението за дата 24.11.2020г., когато се твърди, че е направено плащане по банковата сметка в евро на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ в банка Алианц, липсват данни за „Кореспондент“, т.е. за платеща на сумата. Посочени са три IBAN номера на кореспондентски сметки в Гърция, в Б. и в К., като не се установява по делото кой е техният титуляр и от чие имущество са излезли посочените парични суми. Следователно, ищецът „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“

ООД не доказва по безпорен начин, с допустимите доказателствени средства, че неговото имущество е било увредено с посочената сума, на посочената в извлечението дата, т.е. че е претърпял твърдяната имуществена вреда. Исковата претенция като недоказана, следва да се отхвърли в тази част за **9 779,15 лв.**, заплатено възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД от 13.10.2020г. и на жалба срещу РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2024г. до директора на дирекция ОДОП, ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **1 831,33лв.**

3.) По фактура с №6927/12.03.2021 г. за **24 812,84** лв. без ДДС е представено доказателство за платена сума в размер на 18 539,83 евро по сметката на Адвокатското дружество, но отново липсва „Кореспондент“, а за попълнените два IBAN номера на кореспондентски сметки в белгийски банки няма данни, че титуляр е ищецът „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, който претендира обезщетението за имуществена вреда. Не се установява по безспорен начин, че преводът е направен от дружеството ищец, поради което неговото имущество да е намаляло с посочената сума. За доказано съдът приема само, че средства са постъпили по сметка на Адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ от две чуждестранни сметки, което е различно от имуществена увреда на българското дружество „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД от отменения РА. Именно последната подлежи на обезщетение по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Ищецът не е доказал вреда в размер 24 812,84 лв, с факта, че на дата 06.04.2021г. по сметка на адвокатското дружество „Т., Т. и съдружници“ е постъпила сума в същия размер. В тази част исковата претенция е недоказана и следва да се отхвърли, както за главницата от **24 812,84** лв., представляваща заплатено възнаграждение за успех за частична отмяна на РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2020г., така и за претендираната върху нея законна лихва от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **4 646,67лв.**

4). По фактура № 8944/01.03.2024г. за сумата от **105 384,76 лв.**, от които данъчна основа 87 820,63 лв. и ДДС в размер на 17 564,13 лв, представляваща заплатено **възнаграждение за успех** за цялостната отмяна на РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **19 735,27лв.**

В писмените бележки на адв. И. е цитирана практика на ВАС III отделение - 5 броя съдебни решения, постановени през настоящата година, по дела, по които обезщетения за платени възнаграждения за успех са претендирани от дружества, клиенти на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ и са били присъдени. В този смисъл се твърди, че заплатените възнаграждения, уговорени между страните в чл. 4, т. 4.2. от Договора от 11.02.2019г., представен по делото, наречени възнаграждение за успех, представляват имуществени вреди по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД и са пряка и непосредствена

последица от отменения ревизионен акт.

Според доказателствата, в представеното на лист 194 от делото извлечение от сметката на Адвокатското дружество в лева в банка Алианц се вижда само, че е постъпила същата сума на 10.05.2024г., отново без да е ясно кой е нейният платец. Не е попълнен „Кореспондент“, а само е посочена „фактура №8944/01.03.2024г. на Си Ей Ес“, средствата са преведени от четири български сметки, не е известен титулярът им. Следователно, не може да се приеме за доказано, че именно ищецът „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, който претендира обезщетението е претърпял вреда в посочения във фактурата размер и е налице съответното намаляване на неговото имущество, което да се репарира по чл.1 от ЗОДОВ.

Националната агенция за приходите, според чл.3, ал.1, т.2 от ЗНАП има правомощия да установява публичните вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски по основание и по размер и това си задължение тя е изпълнявала, както при издаване на първия, така и на втория РА и на РАПРА. Следва да се държи сметка за спецификите на данъчното производство, което по отношение възнагражденията за разноси в съдебната фаза има специална уредба. Чл. 161 „Разноси и държавни такси“ на ДОПК изрично и подробно урежда правото на разноси на жалбоподателите и правото на юрисконсултско възнаграждение в съдебното производство по обжалване на ревизионните актове, поради което редът за обезвреда по чл.1 от ЗОДОВ е недопустимо да се ползва за неговото заобикаляне. Според ал.1 на чл.161 ДОПК, на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата. Според ал. 2 на чл.161 ДОПК, при прекомерно възнаграждение за адвокат, без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Следователно, ДОПК, който е публичен процесуален закон и препраща към ГПК само за неуредените случаи, дава възможност на съда, разглеждащ данъчно дело, като компетентен в материята съд да прецени неговата правна и фактическа сложност и да определи сам съответния размер на присъжданите разноси за адвокат. Следва да се направи разлика от гражданското съдопроизводство, където чл.78, ал.5 от ГПК, изисква възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна, а именно: „Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата“. Това правомощие на данъчния съд, да намалява служебно претендираните разноси за адвокат съответства по степен на отговорност на неговото задължение, винаги да определя с решението си окончателния размер на

публичните вземания за данъци и осигурителни вноски, без право на отмяна и връщане с указания по прилагане на закона на органа (чл. 160, ал.4 във вр. с ал.3 ДОПК). Във връзка с предходното е и постановеното Решение от 25.01.2024 г по дело С- 438/22 на Съда на ЕС, според което съдът не е обвързан от минималните адвокатски възнаграждения при присъждане на разноски по делото съгласно разпоредбата на чл. 78 от ГПК, поради това че Наредба № 1 от 9.07.2004 г. нарушава забраната на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС. Т.е., в случая при засилено служебно начало, съдът винаги да се произнася по същество на данъчния спор, както и даденото му от законодателя право служебно да намалява разноските за адвокат на жалбоподателя, ако прецени, че те са прекомерни, с оглед правната и фактическа сложност на делото и дори да падне под минимума по Наредба №1, ползването на реда по чл.1 от ЗОДОВ за възстановяване на плащания за адвокатска помощ, извършени след приключване на делото, над присъдените размери на страната в съдебното производство при отмяната на ревизионния акт, представлява грубо заобикаляне на данъчно – процесуалния закон. В същия смисъл и чл. 8, ал.3 от ЗОДОВ определя границите за приложението на чл.1, а именно: Когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. Настоящият съдебен състав счита, че в цитираните от ищцовата страна решения на ВАС не е съобразено обстоятелството, че ДОПК е предвидил специален ред за присъждане на разноски за адвокат по данъчни дела и чл.1 от ЗОДОВ в случая е неприложим, независимо как са именувани тези плащания в договор между страните, кога и при какви условия са платени.

Относно причинно – следствената връзка, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Пряка и непосредствена последица е тази, която следва закономерно от незаконосъобразния административен акт, по силата на неопосредена и независеща от външни условия или чужди действия връзка между отменения акт и вредите. В случая, уговореното с договора от 11.02.2019г. между клиента и адвокатското дружество „възнаграждение за успех“ по т.4.2. е опосредено (зависимо причинно – следствено) от условието съдът да отмени РА. В случай, че съдът го потвърди, то за адвокатското дружество няма да има „успех“ и възнаграждение от 10% няма да се дължи. Но отмяната на незаконосъобразния административен акт се явява първият задължителен елемент от сложния фактическия състав на иска за вреди по чл.1 от ЗОДОВ. Ето защо е логически неиздържано, поради това и се явява правен абсурд, отмяната на РА веднъж да е основно условие и едновременно с това евентуално, допълнително условие за претендиране на обсъжданата обезвреда пред ответника, т.е. едно и също фактическо обстоятелство (отменен РА) да е двойно условие за все същото. Очевидно е, че по този начин в публичноправните отношения между административния орган от една страна и гражданите/юридическите лица, които са

увредени от незаконосъобразните административни актове от друга, се внася непредвиден от законодателя спекулативен елемент, който създава възможност за неоснователно обогатяване за сметка на държавата, въз основа на частни уговорки, срещу които тя не може да се защити. Чл.1, ал.1 от ЗОДОВ категорично поставя незаконосъобразния административен акт като задължителен, а не „и евентуален“ елемент от фактическия си състав. Както и настъпилите вреди също са задължителен, а не „евентуален елемент“, по смисъла на закона евентуални вреди съдилищата не следва да обезщетяват. ВАС приема в Тълкувателно решение №1/15.03.2017г. по т.д. №2/2016г.: „Искът за обезщетение от непозволено увреждане не е и не може да се превърне в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл.36, ал.2 от ЗА – да е обоснован и справедлив, т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството“. Сторените съдебно-деловодни разноси в хода на двете съдебни инстанции са били присъдени в полза на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД и са в общ размер на 99 456,63 лв., от които 10 439,94лв. за производство пред АССГ и 89 016,69 лв. за касационното производство пред ВАС. В настоящото съдебно производство, което е за обезщетяване, направени възражения от ответника за прекомерност на платено след приключване на данъчното дело възнаграждение „за успех“ не би могло да се разглежда, тъй като този съд първо не може да прецени фактическа и правна сложност на дело, което той не е разглеждал и второ няма база за сравнение на прекомерността – спрямо кое тези 105 384,76 лв. са прекомерни. Т.е. поради изначалната невъзможност да се прецени, доколко възражението за прекомерност на платеното възнаграждение за успех на адвоката е основателно, искът за обезщетение от непозволено увреждане по чл.1 от ЗОДОВ се превръща в потенциално средство за неоснователно обогатяване. Тъй като става въпрос за фискален спор, обезщетяването за вреди по ЗОДОВ, произтекли от подобни уговорки за успех е предпоставка за корупционни и други недопустими незаконни практики и може като резултат да насърчи издаването на незаконосъобразни ревизионни актове, вместо да поддейства дисциплиниращо на администрацията, каквато би трябвало да е целта на ЗОДОВ. От друга страна, съгласно чл.36, ал.4 от Закона за адвокатурата, възнаграждението на адвоката може да се уговори в абсолютна сума и/или процент върху определен интерес с оглед изхода на делото, с изключение на възнаграждението за защита по наказателни дела и по граждански дела с нематериален интерес. Изключването на наказателните дела и гражданските дела с нематериален интерес не е случайно. Уговарянето на процент за адвоката, с оглед изхода на наказателно или гражданско

дело с нематериален интерес противоречи на морала, което е съобразено от законодателя. Административните дела не са посочени изрично, поради което при тях е допустима такава уговорка между клиент и адвокат, но тя не може да бъде пряка вреда от неправомерните действия на администрацията, тъй като е резултат от договорно споразумение, в което държавата, в случая ответника - НАП не участва. Платеният на адвокатското дружество процент от сумата на установените с РА данъчни задължения, е израз на желанието на клиента „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД да възнагради допълнително своя адвокат, вън от цената за труда му, която вече е платил независимо от резултата от делото. Това желание дружеството е поставило под условието, съдът да си свърши работата и да приложи правилно данъчния закон, като отмени един незаконосъобразен ревизионен акт. Тази уговорка не е недействителна, тъй като ревизираното лице е в правото си да възнагради адвокатското дружество и със 100% върху сумата, представляваща материалния интерес по делото. Но противоречи, освен всичко друго на морала и справедливостта да се приеме, че преведената, недоказано в случая от чия сметка сума от 105 384,76 лв. подлежи на репарирание по ЗОДОВ, само заради това, че съдът, за разлика от администрацията (както се е оказало по отношение на това ревизирано лице), правилно прилага закона. Дължимостта на възнаграждението на адвоката за успех произтича пряко от резултата от съдебното решение. Дори и то да е било платено от ищеца, за което в тази инстанция не се представиха доказателства, обедняването му с тази сума не е успех на адвоката, а личен избор и резултат от работата на съда. Член 5, ал.1 от ЗОДОВ освобождава ответника от отговорност, ако увреждането е причинено, поради изключителна вина на пострадалия. В случая увреждането е причинено дори не по вина, а по волята на ищеца, изразена първо в договора за правна услуга и след това приведена в действително плащане.

Най-накрая, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) и съдилищата в отделните държави-членки на ЕС последователно разграничават договорно уговореното адвокатско възнаграждение, включително възнаграждението за успех, от разходите, които подлежат на възстановяване от държавата като част от обезщетение за вреди. Основното положение е, че размерът на възнаграждението за успех зависи от договорните отношения между адвоката и клиента, а не от противоправното поведение на държавните органи. Така в Решение по делото MGN Ltd срещу О. кралство, свързано с правила за условните адвокатски възнаграждения (Conditional Fee Agreements – CFAs) във Великобритания, Съдът постановява, че прекомерно високите такси, включително тези по схемите "no win, no fee" ("няма победа, няма такса"), могат да нарушат свободата на изразяване на медиите. Въпреки че това решение не е пряко свързано с обезщетение за вреди от държавни органи, то подчертава, че съдебните такси, включително възнагражденията за успех, подлежат на преценка и не се приемат безусловно като оправдан разход.

В тази част исковата молба по изложените съображения е неоснователна и следва да се отхвърли.

5.) По фактура №9214/22.07.2024г. на стойност **35 284,54 лв.**, видно от приложеното извлечение за получени на 15.08.2024г. постъпления по банковата сметка на Адвокатското дружество от 42 858,99лева, преводът е направен директно от **Кореспондент: „Т., Т. и съдружници адвд“**, а не от ищеца, който претендира, ползвайки услугите на същото адвокатско дружество, че е увреден с тази сума. Поради това, обезщетение за заплатено възнаграждение от **35 284,54 лв.**, за защита срещу незаконосъобразното бездействие - да се възстановят недължимо събрани парични средства след отмяната на РА от 13.03.2019г., РА от 10.12.2020г., поправен с РАПРА от 16.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от 13.08.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **4 168,05лв.** не се дължи, поради липса на доказано увреждане. При липсата на вреда, като един от елементите на фактическия състав по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е безпредметно да се обсъжда налице ли е или не твърдяното незаконосъобразно бездействие, но само за пълнота следва да се посочи, че Акт за прихващане и възстановяване с №П-22221120206324-004-001/11.01.2021г., с който първоначално е отказано възстановяването на сумата от 422 607,61лв не е бил оспорен.

На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ предвид частичното уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски. Ответникът следва да бъде осъден да заплати внесената държавна такса и възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част от иска и съгласно представения от ищеца списък, които съдът определи на 1030,63/хиляда и тридесет лева и 63ст/. Ответникът също има право на поисканото юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска, като размерът следва да бъде определен, съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.24 от НЗПП.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от **9 779,15лв**, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу РД от 14.01.2019г. и на жалба срещу РА от 13.03.2019г. до директор на дирекция ОДОП, ведно със законната лихва върху тази сума от 14.02.2024г. до датата на исковата молба 20.06.2025г. в размер на **1 831,33лв.**, ведно със законна лихва за забава върху посочените по-горе главници, считано от датата на исковата молба 20.06.2025г. до окончателното им заплащане.

ОТХВЪРЛЯ исковата молба в останалата част над присъдения по-горе размер главница и лихва до претендирания от „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД размер от **185 040,47лв.** - главници и **32 212,65лв** лихви за забава.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] разноски по делото за адвокат и държавна такса в размер на 1030,63/ хиляда и тридесет лева и 63ст./

ОСЪЖДА „СИ ЕЙ ЕС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: